

риторыты, и похвалата на Гръціа. Таково едно нещю та свѣтвѣамъ да направишь и ты, о Христіанино; или лошето естество, или лошето намѣреніе, или лошѣатъ навѣкъ та влече въ погыбелніа пѣтъ; искашь ли да пресѣчешъ злото? отрѣжи си половината коса, сиречь хвѣрли, ако не е възможно сичкыты попеченіа, то поне половината, излишныты на свѣта, и на живота, и по единъ часъ сѣкъй день затвори сѣ въ стаата си, и самъ самомѣ Богъ сѣ моли, и подиръ молитвата дѣмай въ себе си: азъ имамъ да ѹмрѣмъ еднѣжъ, и това е извѣстно; това е огледалото, въ което сѣ огледаашъ, „че ты си зема, и въ зема та ще отидешъ;“ сѣ тымъ неща ты смиравашъ гордото тѣлесно мѣдроканіе: „близо до тебе си имашъ (говори великый Басилій) на поминаніето на своѣта си смиренность; долѣ погледѣтъ, и махнѣтъ сѣ гнѣвътъ ти.“ Азъ имамъ да ѹмрѣмъ, нѣ не знаѣмъ кога, и тѣй е неизвѣстно; може днесъ, може оутрѣ, може томъ часъ: тѣй е голата сабѣла, коато висѣ отъ горѣ надъ рамената ти, и та държи въ Божіа страхъ, и та не остава да стрѣвашъ грѣхъ; сѣ такъвъ образъ сѣ исправашъ ты, и въ тѣкашый животъ си праведенъ, и въ смъртъ-та сѣ намирашь свѣтъ: О колко голѣмо исцѣленіе за живота е възпоминаніето на смъртъ-та!

НЕДЕЛА ВТОРА ОТЬ ПОСТЫТЫ.

Прѣидѣша къ Немѣ, носѣще разслабленнаго, държіма четѣрми. Видѣвъ же Іисусъ вѣрѣ ѹхъ, глагола разслабленномѣ: Чѣдо! ѡпѣщѣютъ тебѣ грѣси твой, востѣни, ѹ возмѣ ѡдрѣтъ твоѣй, ѹ ѹдѣ въ дѣбмѣ твоѣй:

(Марк. гл. 2. ст. 3 и слѣд. :)

(Второ Слово различно отъ първото.)

ЗА ИСПОВѣДЪ-ТА.

Не е малко нещю това, дѣто сѣ намиратъ по свѣтътъ чловѣци, които да сѣ смилѣватъ за единъ злочестъ. Во общіе чловѣцити сѣ не стичатъ, освенъ въ благополѣчїата; чловѣкъ злочестъ, е чловѣкъ са-